

Actes de Vigília de l'Onze de Setembre
a Cardona i al Fossar de les Moreres de Barcelona

EN HONOR DELS DEFENSORS
DE LES LLIBERTATS I CONSTITUCIONS
DE CATALUNYA

10 i 11 de setembre de 2017

CARDONA I BARCELONA

CARDONA

Diumenge, 10 de setembre de 2017 - A les 10 del matí

A l'Ajuntament:

El Memorial 1714 representat pel seu president, i dos membres de la Junta de l'entitat, Llum Ferrero i Antoni Ayala, reben La Flama de la Resistència Catalana de Cardona. En fa el lliurament l'Alcalde de la Vila de Cardona en presència de tot el consistori. Aquesta flama es guarda sempre encesa a l'Ajuntament, i aquest dia es porta al Fossar de les Moreres de Barcelona on es mantindrà encesa fins a tancar els actes del dia Onze de setembre.

A la plaça:

- El Memorial 1714 fa ofrena d'una corona de llorenç en el monument als màrtirs de 1714 i el seu president Jordi Miravet llegeix el manifest de l'entitat d'enguany.
- Parlament de l'Il·lustríssim alcalde de Cardona, Sr. Ferran Estruch.

Al Castell:

- Acte de reconeixement als defensors de Cardona al Baluard de Sant Llorenç. Lectura per part d'Iris Haro Camps, alumna de l'Institut Sant Ramon, d'un fragment del discurs "Als Cardonins" de l'any 1914, del Doctor Leonci Solé i March.

Acaba l'acte amb la interpretació d'Els Segadors per part de la Banda Municipal de Cardona.

BARCELONA

Plaça del Fossar de les Moreres

Diumenge, 10 de setembre de 2017

Matí

12:00 h La tradicional ofrena floral dels diumenges en honor dels màrtirs que van defensar les nostres llibertats i constitucions, serà feta aquest dia per La Coronela de Barcelona, amb la presència desplegada de la bandera de Santa Eulàlia del Memorial 1714.

Ofrena floral feta per l'Asoziacion Cultural Rebellar de Saragossa, en honor dels aragonesos i catalans morts en defensa de les llibertats d'Aragó i de la Nació Catalana.

Tarda

20:30 h Inici de la Vetlla de l'Onze de setembre de 2017. Presenta l'acte i introdueix els participants Joan Llacuna de la Junta del Memorial 1714.

- **Benvinguda a la Flama de la Llibertat** que membres del Memorial han recollit a Cardona i s'encén el gresol que cremarà fins a l'endemà a la seu del Memorial 1714.

- **La força del silenci.** Parlament d'Antoni Ayala, membre de la Junta del Memorial i expresident de Tradicions i Costums.
- **Manifest de l'any 2017 del Memorial 1714** que llegirà el seu president, Jordi Miravet.
- **El Cant del Poble** per Salvador Molins, baríton.
- **Arribada d'una marxa de torxes, coordinada per l'Entitat Cultural Vibrant.** Marxa integrada per membres de l'ANC de Sant Martí i Fort Pienc, patriotes flamencs arribats expressament des de Flandes i membres de Miquelets de Catalunya. Hi haurà una ofrena floral i salves d'honor.
- **Salutació i crida.** Parlament de Jordi Sánchez, president de l'ANC i en representació del col·lectiu coordinador de la Marxa de Torxes.
- **Homenatge a Lluís Maria Xirinacs: la paraula.** Núria Roig, Màriam Serra, Àngels Baldó i Antoni Aceves.
- **Un altre Donec Perficiam, fins a guanyar!** A càrrec de Blanca Serra, històrica lluitadora catalana per la independència dels Països Catalans.
- **La Balanguera** per Salvador Molins, baríton.
- **Tancament de l'acte** a càrrec d'Antonio Baños, periodista.
- Ens acomiadarem cantant l'himne de Catalunya **Els Segadors.**

L'Espai Museu del Memorial restarà obert fins a les 12 de la nit. Es podrà veure la novetat d'enguany, l'escultura "Àtom Lliure Radical" de l'artista Jaume Rodri en honor del President del Parlament de Catalunya Heribert Barrera.

Tindrem també el punt de llibre editat enguany "Escola Nova, Poble Lliure" a través de la seva adquisició, podreu mostrar la vostra solidaritat econòmica amb el Memorial 1714.

S'incorporarà a w.w.w.Memorial1714.cat el document **Acte de Fe, Fons i Exemplaritat de l'11 de setembre**, que prové de la conferència de Carles Sala l'onze de setembre de 1946 a Mèxic i que ens ha estat cedit per la seva filla Elisenda Sala Ponsa.

Dilluns, 11 de setembre de 2017

9:00 h Obertura de l'Espai Museu del Memorial 1714 que restarà obert fins a les 14 h, que tancarem per anar a la manifestació convocada a Barcelona.

10:00 h A LA PLAÇA DE SANT JAUME. Desena Desfilada dels Miquelets de Catalunya. Desfilada de la Coronela de Barcelona. El Memorial 1714 participarà en el seguici amb la seva Bandera de Santa Eulàlia.

10:00 h A LA BASÍLICA DE SANTA MARIA DEL MAR. Missa que se celebrarà en sufragi i acció de gràcies pels defensors de les llibertats catalanes i per tots els patriotes que han lliurat la seva vida al servei de Catalunya. Promoguda per la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat.

MANIFEST DE L'ANY 2017 DEL MEMORIAL 1714

Colpits per la desgràcia de l'atac terrorista d'aquest estiu, ens venia al cap el llibre de Josep Ferrater Mora *Les formes de la vida catalana*. Ens apareixia insistentment el seu esquema: Continuitat, seny, mesura i ironia. En la forma d'actuar i les accions preses contra l'atac, hi veiem voluntat de continuïtat, de seny i de mesura. Constatàvem també seny i mesura en liderar sols la resposta, sense defugir les ajudes de ningú, ni ignorar als enemics de sempre que aviat començarien a tergiversar discursos.

Ens faltava però alguna cosa per aprofitar tota la força de la nostra ànima col·lectiva. Quan de sobte va aparèixer un **No Tinc Por** diferent i vam reconèixer la ironia en aquesta frase. Vam tornar a la descripció que de la nostra ironia en fa Ferrater Mora que ens diu: ... *Ironitzem quan estem desesperats*. El català, a través de la ironia veu en les coses la seva *altra* veritat, no menys concordant. L'envolta, la fa aflorar i canvia la realitat no desitjada. La nostra és una ironia propera a la de Sòcrates i a la de Cervantes que té la virtut de la humilitat. I, ens van acompanyar les paraules que tanquen la seva explicació sobre la ironia catalana: ... *Per això el català ha pogut sobreviure a totes les amenaces, àdhuc a l'amenaça que representa el desencadenament temporal de la passió sense límits i del fanatisme*.

Hem passat el Rubicó i els vots ja volen. Al cor l'albada i al cap la victòria!

Recollirem els anhels i l'esperança després anys i anys de lluita per una pàtria alliberada, apel·larem a la força que hem esmerçat per a refer-nos com a poble de la destrucció i de la mort a la qual ens han volgut sotmetre, cantarem que el nostre crit és la llibertat, mostrarem que hem fet renéixer la nostra terra a la vida i a la joia un cop i un altre sense defallir, una generació rere l'altra. Aquestes són les nostres credencials.

Per contra, podeu dir-nos quines són les lleis i quina és la justícia que empara no permetre que Catalunya pugui mostrar la seva voluntat de ser un estat independent, ni més ni menys, com ho són d'altres nacions del món? Era una pregunta retòrica, us avancem la resposta: Lleis moltes; justes, cap ni una!

Serà potser que l'únic argument vàlid és el dret de conquesta? Argument que de forma implícita queda establert en els decrets de Nova Planta de Catalunya i Mallorca de l'any 1716 i de manera explícita en el decret de Nova Planta d'Aragó i València del 29 de juny de 1707.

És pertinent referir-ho aquí perquè la recent sentència del Tribunal Constitucional Espanyol 1100/2016 de 9 de juny, fa vigent el dret de conquesta, quan invocant al Decret de Nova Planta de 29 de juny de 1707, tomba la llei 10/2007 de 20 de març de les Corts valencianes.

Malgrat la justícia espanyola, el dret de les nacions ha estat desenvolupat i reconegut durant el segle XX com un dret fonamental associat als drets de l'home. És a partir de la voluntat dels homes i de les nacions que es construeixen noves formes polítiques. Lluny del colonialisme i de la raó d'estat a les quals els estats-nació ens han acostumat.

Volem un estat independent que faciliti l'estudi amb rigor i llibertat de la nostra història i la nostra cultura; de l'espai geogràfic en què s'han desenvolupat.

Que puguem aprendre, dels grans exilis polítics propis: els dels urgellistes, els dels jueus i sarraïns, els de la Catalunya Nord, els de la Guerra de Successió i els de la Guerra d'Espanya del 1939.

Que després de tres-cents anys es pugui recuperar el nom i el control de l'Arxiu Reial de Barcelona; arxiu que té la base documental medieval més important d'Europa després de l'Arxiu del Vaticà. Que té informació com cap altre de la nostra història antiga i que a hores d'ara i des de fa segles, és controlat per mans i interessos que ens són contraris, amb el mal que això ens ha fet i perill que això suposa.

Hem passat el Rubicó, i a les envistes de la llibertat algú ens retraurà que parlem d'història. Ho fem perquè coneixem el cas de nacions que un cop assolida la independència han tingut dificultats afegides per no haver estat capaces de desempallegar-se de la manipulada història dominant.

Així, doncs, continuarem per dir-vos que amb Aragó ens atansa la geografia, els precedents ibèrics i la història d'una llarga unió política lliurement acceptada i defensada, però es posa jull entre ells i nosaltres per intentar destruir-nos a tots dos.

Que durant l'edat mitjana els reis no acostumaven a posar l'ordinal del seu casal al costat del nom. Alguns ho van fer: Pere III el Cerimoniós, Pere IV el Conestable de Portugal i Alfons IV el Magnànim. Contravenint-los, la informació que aquest fet proporciona no és tinguda en compte i a partir d'aquest menyspreu es distorsiona la història de Catalunya.

Que Ramon Berenguer III, va néixer a Rodés al Lluenguadoc l'any 1097 i va morir a Barcelona l'any 1131, va ser comte de Barcelona i de Provença. Durant el seu regnat trobem escrit per primera vegada el gentilici català i també en aquest regnat apareixen a Provença i Catalunya, els quatre pals que a partir d'aleshores seran el senyal del Casal de Barcelona.

Que Alexandre Cirici i Pellicer ens explica al seu llibre "L'Arquitectura Catalana", quin és el nostre origen geogràfic i quin és l'espai on ens hem desenvolupat com a nació que oh sorpresa coincideix amb el de la cultura ibèrica precedent. Ens diu:

Durant quatre-cents anys, des de l'instant en què el país pren fisonomia (cap a l'any 800) fins a la batalla de Muret (1213), Catalunya és una extensió de territoris agrícoles progressivament afegits a un nucli muntanyenc central.

Destruït el gran país continental que s'havia estès des d'Itàlia fins a Navarra prenent per centres vius els contraforts del Pirineu Oriental, una nova configuració geogràfica va sorgir de la segona expansió del vell nucli: una llarga llenca de terres marítimes continentals, doblada, enfront, per unes illes, formant una mena d'anella trencada, base de tot un imperi marítim.

A pesar dels vincles personals i afectius que individualment hi puguin haver; malgrat que se'ns vulgui fer creure el contrari, amb Castella no ens uneix la geografia i per descomptat encara menys el seu projecte polític Castella / Espanya que es fonamenta en la liquidació de la Nació Catalana. En aquest moment tan sols ens lliga el que queda de la dependència política i nacional a la qual hem estat sotmesos durant tres-cents anys i escaig; poc, molt poc per a fer un camí junts.

Només des del SÍ a la independència es podran atendre les esperances i anhels dels catalans d'avui i els de sempre.

**Hem passat el Rubicó i els vots ja volen!
Al cor hi tenim l'albada de la llibertat i al cap la victòria a les urnes!**

